

XII. évfolyam,
3486. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1956,
május 9,
szerda

— A történelemtanítás megújításáért. — Használjuk fel a helyi történelmi adatokat az oktatásban (2. o./d.)	— Közös erővel (3. old.)
— Levelek a szerkesztőséghez (2. old.)	— Az ifjumunkások tevékenysége a természetben. — Az IMSZ városi konferenciájának munkálatairól (3. old.)
— Testnevelés és sport (2. old.)	— Hatalmas lendülettel dolgoznak a szovjet tudósok (4. old.)
— Tizenegy éve szabadult fel a Csehszlovák Köztársaság (3. old.)	— Az energetikai gazdaság terén működő szakértők Belgrádban világszertekezetet tartanak (4. old.)

Ünnepi gyűlés a Kulturpalotában

A megválasztandó új népi ülnökök előtt táj lehetőséget nyílik, hogy teljes felelősséggel végzzék feladatukat és éberen őrködjének a népi törvényesség maradátkalan érvényesülése felett.

A népi ülnökök megválasztása ötelezetéseket ró a választáson részvevő minden dolgozóra. Ilyen elvtársakat jelöljenek, akik addigi magatartásukból, rátermettségükből, öntudatukkal bebizonyítják, hogy szívvel-lélekkel szolgálják népi demokratikus államunkat.

SZASZ MARTON fordítása

© 2001 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 250: 105–112

Tizenegy éve szabadult fel a Csehszlovák Köztársaság

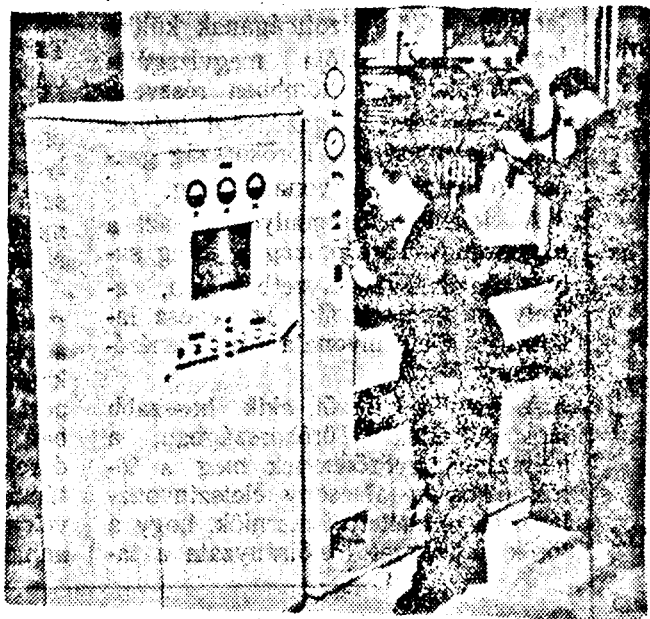
1945 május 9-én vonultak be a szovjet hadsereg győzelmes harcosai Prágába, a hitleri fasizmustól annyit szenvedett Csehszlovákia fővárosába.

Az áruló müncheni politika első áldozata, a csehszlovák nép ki-mondhatatlanul sok megpróbáltatást viselt el például, hősiességgel és kitartással, míg hatávi meg-szállás után a di-csőséges szovjet katonák felszaba-dították.

De a kiömlött sok vér és könny nem volt hiábavá-ló: a felszabadult csehszlovák nép határozott lépésekkel indult el az új élet építésének útján és halad ma is új győzelmek felé, minden erejét latbatva a szocializmus építésének sikeréért, a béke meg-szilárdításáért.

Csehszlovákia nagy nemzeti ünne-pén, dolgozó népünk testvéri üdvözle-tét küldi és sok sikert kíván a szocializmus építésében a csehszlovák népnek.

Csehszlovákia dolgozó népe új, nagy sikereket ért el második öt éves tervének előkészítésében. Az 1955-ös évben — az első és második öt éves tervet összekötő tervében — az ország ipari termelésének össztervét 103 százalékban teljesítették. A nem-zetgazdaság minden ágában a dol-gozók becsülettel teljesítették az ipa-ri termelés jelentős fejlesztését elő-író tervet. Számos iparágban: a vil-lamosenergia, bányászat, acélpár,

A hegesztés kérdéseivel foglalkozó csehszlovák tudományos intézet munkatársai — Milan Vltavský mérnök vezetésével — nemrég fejezték be új, elektromos hegesztő készüléküket. Az új készülék jelentős mértékben megnöveli a hegesztőmunka termelékenységét és elsősorban az autópárház használatát.

témkohászat, mezőgazdasági gépek, kémiai ipar, stb. terén jelentős mér-tékben túlhaladták a terv előírán-yaikat.

Különös gondot fordítottak az el-múlt évben a közgyógyászati cikkek termelésének emelésére. Így jelentő-sen megnövekedett a hus, hústermékek, édesipari termékek, orvosságok, bu-torok, papír, textilanyagok, rádió- és televíziós készülékek termelése.

Az elmúlt évhez viszonyítva, az ipari termelés volumene 10,6 száza-lékkal emelkedett a munkatermé-lekesség 8 százalékos növekedése mellett. Megnövekedett az elektromos-energia termelés és tovább folyik új hidrocentrálék építése, melyek teljes mértékben képesek lesznek kiaknázni Csehszlovákia jelentős víztartalékait. Ugyancsak megnövekedett a gép-gyártó-ipar termelése is, elsősorban a mezőgazdasági gépek. A munká-sok egyre nagyobb számban terjesz-tenek elő újítást javaslatokat, ami

hozzájárul a ter-melés állandó fej-lődésének bizto-sításához. Az el-múlt év folyamán több, mint 120.000 újítást vezettek be.

Jelentősen emel-keedett a mező-gazdaság fajsu-lya a nemzeti ter-melésben. A ga-bonatermelés 14 százalékkal, az állatállomány 8 százalékkal na-gyobb volt, mint 1954-ben. Megnö-vekedett a beve-telt terület nagysága is. Foly-tatták a parlag-földek feltérítését. A mezőgazdasági termelés fejlődé-séhez nagyban hozzájárultak az egyre erősödő me-zőgazdasági társulások, valamint

az a segítség, melyet a me-zőgazdasági gépgyártó ipar és a tu-dósok nyújtottak. 1955-ben újabb 293 mezőgazdasági társulás alakult. A társulásokba belépett dolgozó pa-rasztok száma 26.000-re, a megmü-velt földterület 80.000 hektárral nö-vekedett. 1955-ben a mezőgazdaság szocialista szektora a megművelt te-rület 43,1 százalékát tette ki Cseh-szlovákiában.

Jelentős gondot fordítottak a dol-gozók életszínvonalának emelésére. Negyvennyolcezer új lakást, számos iskolát, kórházat, egészségügyi köz-pontot, szociális-kulturális intéz-ményt létesítettek. Az egészségvéde-lem terén elért eredményeket legjob-ban szemlélteti a lakosság, különösen a gyermekek halandóságának jelen-tős csökkenése.

A csehszlovák nép szorgalmas munkájával építi jövőjét.

AZ ÉLENIJÁRÓ BRIGÁD

A G. Dimitrov-gyárban az Ale-xandr Matroszov-brigád, a legre-gibb brigádok egyike. Amikor a fészkeikben me-galakult, többnyire IMSZ-tagokból állt. Azóta az if-jumunkások közül többen párttagok, tagjelöltek lettek. Evék múltán is megállták helyü-keket a termelésben. A 12 tagú brigád Ure Gheorghe ve-zetésével norma-ját többször jóval 100 százalékon fe-lül teljesíti. Ké-pünkön a brigád tagjai láthatók munkaközben.

Az ifjómunkások tevékenysége a termelésben.

Az IMSZ városi konferenciájának munkálatairól

Az elmúlt napokban tartotta meg munkálatait az IMSZ aradvárosi konferenciája. A küldöttek, a városi bizottság beszámolója alapján, rész-letesen megvitatták az IMSZ-szerve-zetek és az IMSZ aradvárosi bizott-ságának az utóbbi időben kifejtett te-vekenységét, az ifjak hozzájárulását a párt és a kormány által kitűzött fel-adatok teljesítéséhez. A felszólalások során a küldöttek politikai érettsé-géről tettek tanúbizonyságot, bátran rá-mutattak a hibákra, feltették a hibák okait és értékes javaslatokkal gazda-gították a konferencia határozatait.

A másfél napig tartó konferencia során sok szó esett arról, hogy az ifjak — élükön az IMSZ-tagokkal — miként küzdöttek a termelésben az új, haladott munkamódszerek alkal-mazásáért, milyen eredményeket ér-tettek el, valamint arról, hogy mi a tennivaló még ezen a téren.

Az IMSZ városi bizottságának be-számolójából kitűnt például, hogy városunk ifjómunkásai, élükön az IMSZ-tagokkal, nagy lelkesedéssel, a termelési eredmények növelésével kö-zültek a Román Munkáspárt II. kongresszusára. E nagy eseményt megelőző időszakban 13.000-re emel-keedett a szocialista versenyben rész-vevő fiatalok száma a IMSZ-szerve-zetek, a párt-szervezetek irányítá-sával, sikeres mozgósító és népsze-rűsítő munkát végeztek a fejlett szovjet munkamódszerek és hazánk élmunkásai tapasztalatainak elter-jesztése érdekében. Több, mint 4.100 ifjómunkás alkalmaztatta szov-jet munkamódszert. Mindezek eredményeként az IMSZ aradvárosi bizottsága örömmel és büszkeséggel jelenthette partunknak, hogy az RMP II. kongresszusa tiszteletére üze-

meink, gyáraink és kisipari termelő-szövetkezeteink fiatal dolgozóit 17.665.000 lej értékű megtakarítást eszközöltek.

Mind a beszámolóban, mind pedig a felszólalásokból kitűnt, hogy az utóbbi időben az IMSZ-szervezetek több figyelmet fordítottak a brigád-munka megszervezésére. Újabb hu-szszonnyal növekedett az IMSZ-bri-gádok száma s ma már üzemünkben, gyárainkban, kisipari termelőszövet-kezetekben és kereskedelmi egysé-gekben 282 IMSZ-brigád tevékeny-kedik. Ezek nagy többsége sikerrel járul hozzá a termelési eredmények növeléséhez. Különösen jól végeztek tevékenységüket ezirányban a G. Di-mitrov vagongyár IMSZ-szervezetek, ahol sikerült ifjusági üzemostályt is létesíteni és több IMSZ-brigád jóval idő előtt teljesítette az öt éves tervből reáírt feladatokat. A vagon-szerel-de IMSZ-brigádja például — Badae Pantelimon vezetésével — ma már 1958. évi tervfeladatait dolgozik.

A szervezett brigádmunka előnyei-ről beszélt felszólalásában Ionesi Va-sile elvtárs, a G. Dimitrov-gyár IMSZ-szervezetének küldötte. Elmon-dotta, hogy a vagongyárban az utó-bbi időben újabb 10 IMSZ-brigádot alakítottak, amelyek tagjai sikerrel alkalmazzák munkájukban a fejlett módszereket.

Szép sikereket értünk el így az IMSZ közeledő II. kongresszusának köszöntésére tett kötelezettségvállalá-sok teljesítésében. Üzemünk dolgo-zóinak 75-80 százaléka fiatal mun-kás. Ezért mi vállaltuk, hogy az első felévben — az IMSZ II. kongresszu-sa tiszteletére — 5 százalékkal tu-lajeljesítjük a globális termelési tervet s eddig, az első negyedévben, 18,6 százalékos túlteljesítést valósítottunk meg. A munkatermelékenység 3 szá-

zálékos növelését vállaltuk s az első negyedévben 9,1 százalékkal értünk el. Üzemünk fiatal dolgozóit, az idős munkásokkal karöltve, az első ne-gyedévben 4.331.000 lej értékű meg-takarítást eszközöltek s ez különösen jó eredmény, hiszen megközelíti a felévre tett kötelezettségvállalás 5 mil-lió lejes teljes összegét — mondotta többen közülük Ionesi Vasile elvtárs.

Hasonló jó eredményekről számolt be a városi konferencián Schrieffert Magda, a Vörös Trilók-gyár IMSZ-szervezetének küldötte és Seier Mag-da, a TEBA-gyár IMSZ-szervezetének küldötte.

Seier Magda elmondotta például, hogy május 1 és az IMSZ II. kon-gresszusa tiszteletére a TEBA-gyár ifjómunkásai, élükön az IMSZ-tagok-kal — tervben felül 2.500 kiló gyapot-onalat és vállalkásukon felül 500 négyzetméter szövőtáruat készítet-tek.

Mindezek és az ifjómunkások töb-bi hasonló sikerét azt bizonyítják, hogy IMSZ-szervezetek, a párt-szervezetek közvetlen irányításával, az utóbbi időben eredményesebb munkát végeztek az ifjak sorában. De a konferencia során — az egyéb kérdések megvitatásával párhúzo-mosan, mint az IMSZ politikai ok-tatás, az egyetemi hallgatók, a kö-zépszkolások és szakmai iskolások tanulmányi helyzete és előmenetele, a belső szervezeti élet, a sport- és kul-turtevékenység, a pionírszervezetek munkája, stb. — az is felszínre ke-rült, hogy még sok a kiküszöbölésre váró hiba.

Az IMSZ városi bizottságának bü-rója és az alapszervezetek bizottsá-gai nem tettek meg mindent az eredményes tapasztalatok, általánosítá-sáért. Ez történt a brigádmunka

KÖZÖS ERŐVEL

Szécsány község 8. számú választókeretének dolgo-zó parasztjai elhatározták, hogy közös erővel kicserélik a falu szélén lévő ócska hidat. Ilie Ioan képviselő mozgósította keretének lakosait. Tizenhárom dolgozó paraszt kezdett a munkához. A régi fahidat széjjel szedték és helyette három nagy betoncsövet szereltek a víz szabad folyásának biztosítására. A csövek tetejét behordták földdel és elegyítették. Most már veszély-telen, erős, tartós híd járhatnak a mezőre.

A híd javításánál kitűntek Stoi Petru, Iovi Moise,

Schtopu Moise, Coroban Ioan, Dimitrovici Gavril, Nas-tase Ilie IMSZ tag és mások.

A községi néptanács végrehajtó bizottsága még más hidak és utak javítását is bevette május havi intézke-dési tervébe. A terv néhány pontját már teljesítették. Így például egy új hidat építettek a Fereghyáza felé vezető úton. Az Arad felé vezető utat 200 méteren megjavították és kitisztították az árkokat. A híd építé-senél és az út javításánál kifejtett szorgalmas mun-kájáért Mihut Nicolae érdemel dicsőretet.

Neagu Vasile, levelező.

Régi kommunista harcaiból

A munkásosztályért, a munkásosztállyal

A kis buzsáki ház kapuja bevá-gó-dik a távozó Cres-tici Petru mögött. Hűvös esti szél borzolja barna hajlincseit, amint el-nyújtott lépteivel halad a Szilvás-telepi találkozóhely felé. Acélkék szemében határozottság lángol. Ed-dig minden alkalommal sikerült a leghevesebb utat választania. A por-lepte uton bandukolva sűrűn hátra-tekinthet, hogy meggyőződjék, vajon nem követi-e valaki. Meglassítja lép-teit, belső zsebéből előveszi az újsá-got, s enyhe mosoly bujkál ajka kö-rül, amikor az öles betűket olvassa: „Hős csapataink rendezett taktikai visszavonulása.” „SS osztagok erő-gyűjtése az újabb szétlángoló offe-nzívához.” Motoroképpáros német ka-tona villámgyorsan száguld az uton, magasra felkavarva az út porát. Las-san bealkonyodik. A bandukoló Astra gyári munkás gondolatai versenyt futnak egymással. Tizenkilenc éves volt, amikor 1928-ban, mint a Kom-munista Ifjak Szövetségének tagja, először vett részt a vagongyári sztrájk megszervezésében. S oztán jött a többi. Eseménydus, harcok élet a kizsákmányolt munkásosztályért, a munkásosztályért. Az esti homályból egy utcsúly nyárfa körvonalja bont-a-közik ki. Szíve hevesen dobog. Moz-gó emberi alakok pillant meg a nyár-fa tövében. János megállt — gon-dolja, s talán kissé szégyenkezik is a késés miatt. A nyárfa elé érve Crestici óvatosan körül néz, majd le-tér az útról.

Teljesen besötétedett, a mező mel-lett kanyargó uton megszűnt a jor-galom. A cukorgyári vasuton hosszú szerelvény robot, s a nyárfa alatt be-szélgető két ember suttogó hangja elvész a vagonkerekek zakatolásá-ban.

Az idősebbik, Varsandan Ioan hangja egy pillanatra megerősödik: — Ne felejtésd Petru, hogy ettől a pillanattól kezdve a kommunista párt tagja vagy.

Crestici Petru szeméből kövér könnyecskepet csalt ki a meghatottság. Végiggördült sima, szinte lányos arc-án, s remegő hangon megszólalt: — János! En olyasvalamit érzek... én... én... soha sem fogom elfelejteni ezt a percet, ezt a magányos nyárját. Igérem neked, igérem a pártnak, hogy engem soha semmi és senki sem tántoríthat el a munkásosztálytól, a nemzetközi munkásság nagy ügyétől. Utolsó lehelitemig kívánom ezt az ügyet szolgálni.

Két kemény munkáskéz... szorítja egymást.

Varsandan Ioan, az illegálisba vonult kommunista párt megyei bi-zottságának tagja, karonfogja fiatal barátját, munka- és harcostársát.

— Most pedig Petru, átadom az első pártfeladatot. Tudod, hogy a né-met hadsereg s az egész fasiszta rendszer összeomlás előtt áll. Ne-künk ezt töllünk telhetően elő kell segítenünk. Ennek érdekében Glogo-vácón egy német emberekből álló kommunista sejtet kell szervezned. A kapcsolatot velem tartod fenn. Teljesen besötétedett, amikor el-vált a két kommunista.

Crestici Petru lassan haladt haza-jelé a buzsáki uton. Fiatal feleségé-re és öreg, beteg édesapjára gon-dolt. Különösen édesapja aggasztot-ta, mert tudta, hogy a sziguranca előszeretettel használja ki a beteg családtagokat, amikor a vállalko-s sordán drálsra akarják kényszeríteni a kommunistákat. A pillanatnyi gyengeséget elhessegette magától, ajsai mozgottak, amikor magában ismételtette: „az én családom az egész nemzetközi proletariátus.”

Néhány hét múlva felkeresi Va-rsandan Astra gyári munkahelyét.

A műhelyt — mint rajzó méhkast — egyenletes zümmögés tölti be. Féradt arcú, görnyedt hátú, rongyos munkások hangja egymásba fonódik, s az egész együtt, gátakat döngelő zúzó folyamra emlékeztet.

Petru csakhamar felfedezt bardt-lett egy vitaközpont csoport közepén. A vita szintén varázsszóra megszű-nik.

— János, — suttogja Petru, — fontos eseményt szeretnék közölni veled. Gyere az udvarra.

Karonfogva, lassan lépkednek a hatalmas gyárudvar egyik csendes részén. Crestici elvtárs szerényen megszólalt:

— Jelenem a pártnak, hogy Glo-govácon kommunista sejt működik. A kapcsolatot — s itt suttogóra hal-kítja hangját — Lanzinger Antal textilgyári munkással tartom.

— Jól van Petru, most egy na-gyobb feladat következik, amit együtt végzünk majd el. Tudod, hogy itt a gyárban 180 szovjet fogloly dol-gozik. Lassan, egyenként megszök-tetjük őket. Ez pártfeladat. Még a mai nap folyamán felvesszük a ka-pcsolatot két foglollyal, én szerzek számukra ruhát és élelmet, te pedig térképet és iránytűt. Egy óra múlva megbeszéljük a részleteket.

Még aznap é-jel két szovjet fo-gloly, két román kommunista segít-ségével elhagyta az Astra gyárat.

Néhány nap múlva viharként el-terjedt a vagongyári munkások kö-zött a hír: a szerb határon elfogták a két megszökött szovjet foglyot, s visszahozták őket a gyárra.

Két napon keresztül vallatták a két szovjet katonát. Ki adta a tér-képet? Az iránytűt? A ruhát? Ki se-gíttette elő a szökhést? A szovjet ka-tonák azonban némán türták a leg-vadabb kínzásokat is, s a testi bán-talmazásokra éhségstrájkjal vála-sztottak.

Munteanu ezredes, a gyár hírhedt katonai parancsnoka, dühösen topor-zékolt. Ötötte-verte a foglyokat.

Harmadnapra a gyár valamennyi munkása, a szovjet foglyokkal együtt Munteanu ezredes elé vonult, s ha-talmas tüntetéssel követelte a két szovjet fogloly kinzásának befejezé-sét.

Crestici Petru átszaladt a textil-gyárba, s az itteni munkásokat is tüntetésre szólította fel. Amikor a CFR főműhely munkásömege is mozgólódni kezdett, Munteanu ezre-des, — általános sztrájktilt tartva — kénytelen volt a foglyokat eltávolí-tani az Astra gyár területéről.

Crestici Petru barna hajfűrtji köz-ben lassan megszurkult, azonban acélkék szeme ma is elszánnan, bá-ran villog jelenlegi munkahelyén, a TEBA gyár kádérosztályán.

Fiatal, feleketkabatos munkásné ké-resi fel irodájában. Könnyező szemét már vörösrre dörzsölte.

— Crestici elvtárs, — panaszkol-jó sirástól remegő hangon — gyerme-keimet a napköziotthonba szeretném ad-ni, s ott azt mondták, hogy nincs hely...

— Ejnye az áldájd, — mókázik Crestici Petru. — Ha nincs hely, ak-kor szorítunk, nem kell azért mind-járt sirnia. Na... bizza csak rám, hiszen a napköziotthon a munkás-gyermekek számára építették, vagy mi a szösz?

Nagyot fordult a történelem órá-s-kereke, a pártvezette munkásosztály sok-sok éves harca győzelemhez veze-tett... Az illegálisba kényszerít-lett kommunista párt régi tagjai, gyökeresen megváltozott viszonyok között, de a régi lelkesedéssel harcol-nak továbbra is a munkásosztályért, a munkásosztállyal.

Kóthay Tibor

tekintetében is, pedig — mint a már említett példákban is kitűnik, — a jól megszervezett brigádok tevékenysége szép sikereket vezetett. Voltak esetek, hogy megelégedtek a szám-szerű eredménnyel, a brigádok meg-alkatásával, de nem gondoskodtak a brigádfeladatok kiképzéséről s ezért még most is akadnak olyan IMSZ-brigádok, amelyek nem teljesítik ter-vüket. Ilyen esetek előfordultak a December 30 és a Libertatea gyárak-ban, a December 21 termelőszövet-kezetben és másutt. Néhány alap-szervezetben, mint például a G. Di-mitrov és a I. Ranghet-gyárakban, valamint az Artex szövetkezetben, bár vannak olyan brigádok, amelyek rendszeresen jóval túlhaladják ter-melési feladataikat, az IMSZ-szerve-zetek vezetőségei semmit sem tettek az ezekben a brigádokban alkalm-azott munkamódszerek általánosítá-sáért. Nem véletlen tehát, hogy a vá-roso területén négyezer IMSZ-tag kö-zül, akik közvetlenül a termelésben dolgoznak, mintegy négyházaan ter-ven alul teljesítenek.

Az eredmények szakadatlan növe-lését elősegítő következetes harc hiá-nyát tükrözi az a tény is, hogy az ifjak sokszor felegyelmeseztlenül visel-kednek a termelésben. Megnyilvánul ez mind a munkából való igazolatlan hiányzásban, a munkaidő és a fel-szerelés elégtelen kihasználásában, mind pedig a selejttermelésben és egyebekben.

A TEBA-gyár egyes üzemosztá-lyain, mint például a szövődében egy hónap alatt igazolatlanul hiányzott a munkából az ifjak három százaléka. A G. Dimitrov, a I. Ranghet és a No-vember 7 gyárakban is vannak még olyan ifjak — s közöttük IMSZ-tagok is — akik napokig elmaradnak a munkából. Mindez komoly veszle-séget okoz a termelésben, csökkenti a nagy többségben szorgalmasan dolgozó ifjak eredményeit. A Decem-ber 30-gyárban például 25 ifja hiány-zik állagosan igazolatlanul havonta 5-5 napot. Ez évente összesen ezerszáz munkanap kiesést je-

lent. Ha ezt a munkaidőt átszámítjuk szövődei termelésre, akkor az eredmény a következő: 1500 munkanap alatt egy ifju négy szövőgépen kö-rülbelül 180.000 lej értékű vásznat készíthet. (Önköltségi ár). A hiány-zó 25 ifju tehát 180.000 lejjel káro-sítja meg évente népgazdaságunkat.

A városi bizottság büroja és az IMSZ-szervezetek bizottságai nem ismerték fel e kérdés komolyságát. Nem világosították fel az ifjakat arról, hogy a termelésben elvezített minden óra, minden perc, komoly veszteséget jelent a népgazdaságban és gátolja a dolgozók életszínvona-lának emeléséért vívott harc előme-netét.

A termelési eredmények növelését, a munkában előforduló hibák és fog-yatékoságok okainak feltárását és a hibák leküzdését nagyban elősegít-hetik az IMSZ-örhelyek. Ez bebizonyosodott számos alapszervezetben. Az IMSZ városi bizottságának büro-ja mégis elhanyagolta az IMSZ-ör-helyek tevékenységének ellenőrzését és irányítását. Sok helyen az IMSZ-örhelyek megelégedtek annyival, hogy karikaturák, vagy szatirikus szövegek segítségével megbírálták a hibákat és elkövetőiket, de az IMSZ-alapszervezetek nem követték nyo-mon a bírálat eredményeit. Ezért nagy mértékben felelős az IMSZ vá-roso bizottságának büroja, de felelő-sek az alapszervezetek vezetőségei is. Nem véletlen tehát, hogy a vá-roso konferencia munkálatai során több küldött — közöttük Poidea Toma, a Fierarul-gyárból, Henegariu Ioan, a December 30-gyárból, Ionesi Vasile, a G. Dimitrov-gyárból, Muresan Ste-fan, a gépjávitó központból és Kle-mens Péter, a G. Dimitrov-gyár szakmai iskolájából — bírálta az IMSZ városi bizottságát, mert elha-nyagolta az IMSZ-örhelyek és az IMSZ-brigádok felelőseinek alapos kiképzését. Klemens Péter a követke-zőket javasolta a konferencián:

— Az IMSZ városi bizottságának büroja szervezzen megbeszéléseket a

brigádfeladatokkal és az IMSZ-örhe-lyek felelőseivel s e megbeszélésekre hívja meg a gyárak műszaki veze-tőit, hogy közösen vitassák meg a termelés legfontosabb kérdéseit.

Az IMSZ városi konferenciájának küldöttei tüzetesen elemezték, hogy a termelésben és másutt észlelt hi-bákért és fogyatékoságokért meny-nyiben felelős az IMSZ városi bizott-ságának büroja és milyen mértékben hibáztak az IMSZ alapszervezetek bizottságai és büroi. Felszínre ke-rültek az IMSZ városi bizottsága bü-rotagjainak és az aktívának egyes hibás munkamódszerei is. Ugyan-akkor a konferencia értékes határo-zatokat szavazott meg a jövőbeni tevékenység eredményesebbétele ér-dekében. Ha az újonnan választott IMSZ városi bizottság és annak bü-roja megszívleli a városi konferen-cián elhangzott bírálatokat és fárda-hatatlanul küzd az eddig fennállt hibák és fogyatékoságok felszámolá-sáért, valamint a konferencia határo-zatainak gyakorlatbaültetéséért, ak-kor a jövőben IMSZ-szervezetek mé-g eredményesebben mozgósíthat-ják az IMSZ-tagokat és a szervezetek kívüli ifjakat a termelési eredmények további növelésére, a pártkongressz-usz határozataiból az ifjuságra há-ruló feladatok valóraaváltására.

Az IMSZ városi konferenciájá megválasztotta a városi bizottságot és a tartományi konferencia küldöt-teit. Az újonnan választott városi IMSZ-bizottság közvetlenül a konfe-rencia után megtartotta első plená-ris ülését, amelyen megválasztották a városi bizottság büroját. Az IMSZ aradvárosi bizottságának bürojaiba a következő elvtársakat választották: Komládi László, Veres Ecaterina, Sutter János, Sieranco Cornel, Io-nescu Elena, Bondár József, Tiblea Vasile, Dumitrică Radu és Buzescu Savu.

Szabó János

Hatalmas lendülettel dolgoznak a szovjet tudósok

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának határozatai hatalmas munkalendületre ösztönzik a szovjet tudósokat. Lenin-grádban és Novosibirszkben a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának aktívja áprilisban gyűlést tartott, amelyen a tudósok kinyilvánították lelkes elhatározásukat, hogy életrelik a történelmi határozatokat.

A Szovjetunió Tudományos Akadémiája aktívájának harmadik ülése május 7-én nyílt meg Moszkvában, a Tudósok Házában. A gyűlésen résztvesznek az akadémikusok, a

Szovjetunió Tudományos Akadémiájának levelezőtagjai, akadémiai intézetek igazgatói és pártszervezői, a tudósok, az oktatásiügyi minisztérium és a felsőfokú intézetek magasszintű tisztségviselői, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája kazahsztáni, moldvai és dagesztáni bázisainak vezetői.

A. N. Neszmejanov, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának elnöke jelentésében felolvasta azokat a főbb feladatokat, amelyeket a kongresszus irányelvei alapján a tudósokra hárulnak.

Hangsúlyozta a tudományos kutatóintézetek szerepét a technikai haladás és a szocialista gazdaság fejlődése terén.

A. N. Neszmejanov nagy vonalakban vázolta az atomenergia békés célokra való felhasználásának fontosságát, a rádiótechnika, a számítógépek, az automatizálás, stb. tudományos fejlődésének előnyeit. A tudomány és a technika új ágainak állandó fejlesztése érdekében új, nagy tudományos kísérleti intézeteket állítanak fel a Szovjetunió különböző városaiiban, főként a keleti vidékeken.

Május 7-i délelőtti ülésen a felkutatott bíráltak a tudományos kutatóintézetek tevékenységét és határozott javaslatokat hoztak a hibák kiküszöbölésére.

A Szocialista Szövetség vezetésének és a Holland Kommunista Párt Politikai Irodájának közös nyilatkozata

HAGA. (Agerpres.)

A De Waarheid című lap a Szocialista Szövetség vezetésének és a Holland Kommunista Párt Politikai Irodájának nyilatkozatát közli. A nyilatkozat hangsúlyozza, hogy mindkét párt „tartózkodik a kölcsönös támadástól a békéért és a szocializmusért folyó harc érdekében” és megtesznek mindent a fennálló viták kérdéseinek a marx-lenini elvek alapján való megoldásáért.

A De Waarheid című lap külön rovatot nyit, amelyben alkalmat nyújt a Szocialista Szövetségnek álláspontja kinyilvánítására.

A Szocialista Szövetség ugyanakkor „feladatának tekint, hogy hozzájáruljon a kölcsönös megértés és együttműködés kedvező feltételeinek, a munkásokkal való együttműködés, a baloldali politika megszilárdításához Hollandiában”. E célból a Szocialista Szövetség lemond arról, hogy külön listát nyújtson be a közelgő parlamenti választásokra.

Mindkét fél úgy véli, hogy az általuk elfogadott határozat hozzájárulhat a holland munkásmozgalom kapcsolatainak megjavításához.

Az energetikai gazdaság terén működő szakértők Belgrádban világtérkeztetést tartanak

BELGRÁD. (Agerpres.)

Belgrádban nagy előkészületek folynak az energetikai gazdaság terén működő szakértők júniusi világtérkeztetése, amelyet a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság fővárosában, Belgrádban rendeznek meg. Az értekezleten mintegy 40 országból 1500 tudós és közgazdász vesz részt. Belgrádban az értekezlet előkészítésére országos bizottság alakult, amely már meg is kezdte működését.

Az értekezlet során megvitatják a gyengén fejlett országok energetikai termelése fejlesztésének technikai és

I. Jermasov:

A BÉKE ÖVEZETE

ságilag gyöngén fejlődött. A Szovjetunió és a többi szocialista ország részéről biztosított, a nemzeti szuverenitást semmilyen követeléssel sem korlátozó gazdasági támogatás lehetősége megnyitotta ezek előtt az országok előtt függetlenségük igazi megszilárdításának perspektívát.

Ez a tény sok tekintetben megmagyarázza a „békeövezet” szilárdságát és tartós voltát.

Walter Lippmann ismert amerikai hírmagyarázó nemrég a New York Herald Tribune-ban hangsúlyozta, hogy mivel a Szovjetunió a nemzetközi életben nagy gazdasági erő lett, szükségessé vált „a külföldi államok segélyezéséről” kialakult amerikai „elgondolások” lényeges megváltoztatása. A szóban forgó „elgondolások” lényege ismeretes: az Egyesült Államok főként fegyverszállítások formájában adta az úgynevezett „segélyt”, mégpedig azzal a kötelező feltétellel, hogy a „segélyt” elfogadó ország belép az Egyesült Államok érdekében amerikai kezdeményezésre és tervek szerint létesült valamelyik katonai bázisba. De ki hajlandó még továbbra is beletörődni az ilyen „elgondolások” szerinti „segélyezésbe”?

Ma már nem titok, hogy bizonyos nyugati körök erős aggodalom fogott el, mert az északatlanti tömb egyes tagállamai szemléletmódját terhesnek érzik a rájuk kényszerített béklyókat. Volt idő, mikor a NATO csaknem valamennyi tagállama töb-

COTY FRANCIA KÖZTARSASAGI ELNÖK EBEDJE JOSZIP BROZ-TITO TISZTELETRE

Párizs. (Agerpres.)

A TANJUG hírvirágok jele, hogy René Coty francia köztársasági elnök május 7-én este ebédet adott Joszip Broz-Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke és a kíséretében lévő személyek tiszteletére.

René Coty és Joszip Broz-Tito az ebéd után pohárköszöntőt mondtak.

—O—

AZ AMERIKAI KÖZLETKÖZLÉSI HÍRÜZEMEK HÍRÜZEMEI

New York. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A New York Times című lap Eisenhower elnökhöz intézett nyilatkozatot közöl, amelyet az Egyesült Államok közéletének ötven kiemelkedő képviselője írt alá. A nyilatkozat aláírói követelik a hidrogénbomba-val való kísérletek sorozatának betiltását és azt, hogy kössenek egyezményt más országokkal való tárgyalások útján, hasonló kísérletek betiltására.

A nyilatkozat megszüvegezői rámutatnak arra, hogy nem értenek egyet azzal, hogy a Csendes-óceán térségében végzett hidrogénbomba kísérletek szükségesek lennének az Egyesült Államok védelme szempontjából és határozottan állást foglalnak a jelenlegi kísérletek, valamint a jövőben végzett bármely más kísérletekkel szemben.

A nyilatkozat aláírói között szerepelnek az Egyesült Államok politikai és társadalmi életének jelentős személyiségei, lelkesek, tanárok és tanítók.

—O—

A SZOVJETUNIO SZENIPARI MINISZTERNEK MEGHÍVÁSÁRA ANGOL SZENIPARI KÖLDÖTTSEG LATOGAT EL A SZOVJETUNIOBA

London. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A. N. Zademidkonak, a Szovjetunió szenipari miniszterének meghívására angol szénbányászok csoportja utazik a Szovjetunióba a szénbányák megtekintésére.

Az angol küldöttség 12 szakértőből áll és azt dr. W. Read, a szénügyekkel foglalkozó országos igazgatóság tagja vezeti.

Sulyos gazdasági helyzet Törökországban

WASHINGTON. (Agerpres.)

Nemrég az Egyesült Államok parlamentje külön bizottságának különleges ankétissziója megvizsgálta az északatlanti tömbben részvevő országok gazdasági helyzetét és jelentést tett Törökország gazdasági helyzetéről.

A jelentés hangsúlyozza azt a tényt, hogy Törökország jelenleg sulyos gazdasági helyzetben van, amely megmutatkozik az egész lakosság életszínvonalának csökkenésében.

A jelentés szerzői, akik hosszabb időt töltöttek Törökországban, a helyszínen győződtek meg a török lakosság alacsony életszínvonaláról és el kellett ismerniük, hogy a török költségvetés előirányzata a la-

kosság életszínvonalának emelésére, teljes mértékben elégtelen. Ami a katonai kiadásokat illeti, amelyek Törökország költségvetésének legnagyobb részét teszik ki és amelyek nagymértékben járulnak hozzá az ország gazdasági helyzetének súlyosbodásához, az amerikai misszió jelentésében úgy szerepelnek, mint Törökország hozzájárulása a Nyugat védelmi erőfeszítéséhez.

Az amerikai misszió jelentése a gazdaság helyreállítására javasolja a pénzügyi csökkenését, vagy a polgári kiadások csökkentését, vagy az import ellenőrzését. A jelentés azonban elismeri, hogy ezek az intézkedések még jobban csökkentik azt a támogatást, amelyben a török vélemény az amerikai kormányt és annak politikáját részesíti.

Közlemények

A temesvári vízszolgáltatási és köztisztasági tartományi vállalat közli az érdekeltekkel, hogy a köz- és gazdasági és helyi ipari minisztérium 1924/4262. számú rendelete alapján 1956. június 25-én reggel 9 órakor a Temesvár-tartományi víz- és csatornaszervező szakmunkások számára vizsgát tartanak a vállalat temesvári (Vasile Roaita tér 1.) székhelyén. Felvilágosítást a vállalat (ITAS) víz- és csatornázási szolgálat (telefon: 38-34.) ad.

Az aradi gépközpont (Kogălniceanu utca 45) sürgősen alkalmaz 10 lakost.

Felkérjük az összes fogorvosokat és fogászt, hogy szerdán, május 9-én este 7 órakor jelenjenek meg a poliklinika második emeletén megtartandó megbeszélésen, amelynek során megalkadják az Orvostudományi Társaság aradi fiókja keretében a fogászok körét.

A Kulturpalota kistermében tartják meg az aradi és temesvári írók és művészek előadó-délutánját

Közöljük, hogy vasárnap, május 13-án kerül sor a Petőfi Sándor Irodalmi Kör rendezésében a legközelebbi irodalmi délutánra, amelyen aradi és temesvári írók és művészek szerepelnek.

A két előadó

„DOZSA GYORGY” mozi: május 10-ig: A vörös taviróza. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 13-ig: Szaltanat. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: május 13-ig: Gázolás. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 10-ig: Véres örökség. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„IFJUSÁGI” mozi (volt Új Idők): május 13-ig: Utazás az őskorban. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi: (Gái): május 9-én: Szárnyas védelem. Előadások: hétköznap este 7 órakor, vasárnap 3, 5, 7 és 9 órakor, matiné 11 órakor. Hétfőn nincs előadás.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): május 9-én: Az északi kikötő. Előadások: este 8 órakor, szerdán és szombaton 6 és 8 órakor, vasárnap 2, 4, 6 és 8 órakor. Hétfőn nincs előadás.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste): május 11, 12 és 13-án

A két Lotte. Előadások: munkanapokon este 7 órakor, vasárnap 3, 5 és 7 órakor.

„A béke övezete” új kifejezés, amely a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa után nagyon elterjedt a nemzetközi politikai nyelvben. E kifejezés mélyreható és nagyjelentőségű.

Ez az övezet elsősorban térbeli valóság: a földkerekség olyan hatalmas térsége terjed ki, amelyeken majdnem másfél milliárd ember, vagyis az emberiség többsége él.

Ez az övezet történelmi valóság. A széles „békeövezet” a háború utáni időszakban lejtásozott hatalmas történelmi események eredményeként alakult ki. Az említett események megváltoztatták Európa jelentős részének, Ázsia nagyobb részének és részben Afrikának az arculatát.

Végül ez az övezet nemzetközi politikai valóság, mert az említett országok mindegyike saját konkrét érdekei miatt tartózkodik az imperialista tömböktől, elutasítja a háborút, mint a külpolitika módszerét.

A „békeövezet” hosszas és bonyolult történelmi folyamat törvényszerű eredménye, olyan páratlan méretű szociális és nemzeti mozgalmak, forradalmak következménye, amelyek határozottan szűkítették az imperializmus és a gyarmattudomány, a háborús és agresszív erő uralmi szféráját.

A „békeövezet”-hez tartozó államok sok mindenben különböznek egymástól. Vannak közöttük szocialista és kapitalista országok, köztársaságok és királyságok, nagy és kis államok, gazdaságilag fejlett és fejletlenebb országok. Népek körében különböző szokások és hagyományok, más és más életmódok honosodtak meg. De mindezeknek az államoknak sok a közös vonásuk is. Ezek közé tartozik elsősorban az az aktív törekvésük, hogy ne hagyják háborúba sodorni magukat, megvédjék szabadságukat és függetlenségüket, biztosítsák elegendő belső kérdések megoldásának legkedvezőbb külpolitikai feltételeit. Más szavakkal: a tartós és hosszú békére való törekvés egy-egy „békeövezet” minden államát.

A külföldi sajtóban gyakran találkozhatsz azzal az állítással, hogy a nem szocialista államoknak a szocialista államokkal való együttműködése az előbbiekre nézve vesz-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

E negatív tapasztalatokból a világ sok országa levonta a kellő következtetéseket. A legfontosabb következtetés, hogy bármely ország szempontjából sokkal észszerűbb és helyesebb, ha a katonai tömbökben való részvétel helyett a békés egymás mellett élés és a közös békére elv alapján alapuló szoros baráti kapcsolatokat terem a szocialista országokkal.

Egyes nyugati hatalmak külpolitikai akciói, amelyeknek az agresszivitás a jellemző sajátosságuk, bizonyos fokig már eleve meghatározottak az európai, az ázsiai és az afrikai nem szocialista békeszerető államoknál a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való együttműködés. Ezzel szemben a Szovjetunió és a többi szocialista ország politikájának alapja a béke, a békés egymás mellett élés és a sokoldalú — politikai, gazdasági és kulturális — együttműködés. Kiválthatja a különösen nagy jelentőségű gazdasági együttműködés. Teljesen nyilvánvaló, hogy a nemzeti függetlenség megszilárdulása feltételezi a nemzeti gazdaság fokozott fejlesztését. Az is ismeretes, hogy a nem szocialista békeszerető országok többsége gazda-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

E negatív tapasztalatokból a világ sok országa levonta a kellő következtetéseket. A legfontosabb következtetés, hogy bármely ország szempontjából sokkal észszerűbb és helyesebb, ha a katonai tömbökben való részvétel helyett a békés egymás mellett élés és a közös békére elv alapján alapuló szoros baráti kapcsolatokat terem a szocialista országokkal.

Egyes nyugati hatalmak külpolitikai akciói, amelyeknek az agresszivitás a jellemző sajátosságuk, bizonyos fokig már eleve meghatározottak az európai, az ázsiai és az afrikai nem szocialista békeszerető államoknál a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való együttműködés. Ezzel szemben a Szovjetunió és a többi szocialista ország politikájának alapja a béke, a békés egymás mellett élés és a sokoldalú — politikai, gazdasági és kulturális — együttműködés. Kiválthatja a különösen nagy jelentőségű gazdasági együttműködés. Teljesen nyilvánvaló, hogy a nemzeti függetlenség megszilárdulása feltételezi a nemzeti gazdaság fokozott fejlesztését. Az is ismeretes, hogy a nem szocialista békeszerető országok többsége gazda-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

Korántsem azért idéztük Walter Lippmann e fejtegetését, mert vala-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

E negatív tapasztalatokból a világ sok országa levonta a kellő következtetéseket. A legfontosabb következtetés, hogy bármely ország szempontjából sokkal észszerűbb és helyesebb, ha a katonai tömbökben való részvétel helyett a békés egymás mellett élés és a közös békére elv alapján alapuló szoros baráti kapcsolatokat terem a szocialista országokkal.

Egyes nyugati hatalmak külpolitikai akciói, amelyeknek az agresszivitás a jellemző sajátosságuk, bizonyos fokig már eleve meghatározottak az európai, az ázsiai és az afrikai nem szocialista békeszerető államoknál a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való együttműködés. Ezzel szemben a Szovjetunió és a többi szocialista ország politikájának alapja a béke, a békés egymás mellett élés és a sokoldalú — politikai, gazdasági és kulturális — együttműködés. Kiválthatja a különösen nagy jelentőségű gazdasági együttműködés. Teljesen nyilvánvaló, hogy a nemzeti függetlenség megszilárdulása feltételezi a nemzeti gazdaság fokozott fejlesztését. Az is ismeretes, hogy a nem szocialista békeszerető országok többsége gazda-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

Korántsem azért idéztük Walter Lippmann e fejtegetését, mert vala-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

E negatív tapasztalatokból a világ sok országa levonta a kellő következtetéseket. A legfontosabb következtetés, hogy bármely ország szempontjából sokkal észszerűbb és helyesebb, ha a katonai tömbökben való részvétel helyett a békés egymás mellett élés és a közös békére elv alapján alapuló szoros baráti kapcsolatokat terem a szocialista országokkal.

Egyes nyugati hatalmak külpolitikai akciói, amelyeknek az agresszivitás a jellemző sajátosságuk, bizonyos fokig már eleve meghatározottak az európai, az ázsiai és az afrikai nem szocialista békeszerető államoknál a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való együttműködés. Ezzel szemben a Szovjetunió és a többi szocialista ország politikájának alapja a béke, a békés egymás mellett élés és a sokoldalú — politikai, gazdasági és kulturális — együttműködés. Kiválthatja a különösen nagy jelentőségű gazdasági együttműködés. Teljesen nyilvánvaló, hogy a nemzeti függetlenség megszilárdulása feltételezi a nemzeti gazdaság fokozott fejlesztését. Az is ismeretes, hogy a nem szocialista békeszerető országok többsége gazda-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

E negatív tapasztalatokból a világ sok országa levonta a kellő következtetéseket. A legfontosabb következtetés, hogy bármely ország szempontjából sokkal észszerűbb és helyesebb, ha a katonai tömbökben való részvétel helyett a békés egymás mellett élés és a közös békére elv alapján alapuló szoros baráti kapcsolatokat terem a szocialista országokkal.

Egyes nyugati hatalmak külpolitikai akciói, amelyeknek az agresszivitás a jellemző sajátosságuk, bizonyos fokig már eleve meghatározottak az európai, az ázsiai és az afrikai nem szocialista békeszerető államoknál a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való együttműködés. Ezzel szemben a Szovjetunió és a többi szocialista ország politikájának alapja a béke, a békés egymás mellett élés és a sokoldalú — politikai, gazdasági és kulturális — együttműködés. Kiválthatja a különösen nagy jelentőségű gazdasági együttműködés. Teljesen nyilvánvaló, hogy a nemzeti függetlenség megszilárdulása feltételezi a nemzeti gazdaság fokozott fejlesztését. Az is ismeretes, hogy a nem szocialista békeszerető országok többsége gazda-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

E negatív tapasztalatokból a világ sok országa levonta a kellő következtetéseket. A legfontosabb következtetés, hogy bármely ország szempontjából sokkal észszerűbb és helyesebb, ha a katonai tömbökben való részvétel helyett a békés egymás mellett élés és a közös békére elv alapján alapuló szoros baráti kapcsolatokat terem a szocialista országokkal.

Egyes nyugati hatalmak külpolitikai akciói, amelyeknek az agresszivitás a jellemző sajátosságuk, bizonyos fokig már eleve meghatározottak az európai, az ázsiai és az afrikai nem szocialista békeszerető államoknál a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal való együttműködés. Ezzel szemben a Szovjetunió és a többi szocialista ország politikájának alapja a béke, a békés egymás mellett élés és a sokoldalú — politikai, gazdasági és kulturális — együttműködés. Kiválthatja a különösen nagy jelentőségű gazdasági együttműködés. Teljesen nyilvánvaló, hogy a nemzeti függetlenség megszilárdulása feltételezi a nemzeti gazdaság fokozott fejlesztését. Az is ismeretes, hogy a nem szocialista békeszerető országok többsége gazda-

lyes. Itt azonban nem véleményekről, hanem realitásokról van szó. Azok a nem szocialista országok, amelyek semmilyen tömbben sem hajlandók résztvenni a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal, meg a többi szocialista országgal, baráti és kölcsönösen előnyös együttműködést teremtenek, nem külső sugalmazásra, hanem csakis teljesen valóságos nemzeti érdekeik kedvéért teszik ezt. Aligha kell bizonyítanunk, hogy egyes országoknak a „Nyugattal”, vagyis főként az Egyesült Államokkal való egyesüléséből — a tapasztalatok szerint — az illető országokra nézve semmi jó sem származott. Ezek az országok nem jutottak biztonságba, ellenben belesodródtak különféle katonai csoportosulásokba, amelyek azzal fenyegetik őket, hogy a jövő háborújának hadszínterévé válnak. Az agresszív katonai tömbök legfőbb szervezőivel szemben gazdaságilag is sulyos függő helyzetbe kerültek. Nemzeti szuverenitásukon csorba esett s a rájuk rótt nehéz katonai terhek gazdaságilag tönkreteszték őket.

E negatív tapasztalatokból a világ sok országa levonta a kellő következtetéseket. A legfontosabb következtetés, hogy bármely ország szempontjából sokkal észszerűbb és helyesebb, ha a katonai tömbökben való részvétel helyett a békés egymás mellett élés és a közös békére elv alapján alapuló szoros baráti kapcsolatokat terem a szocialista országokkal.

Egyes nyugati hatalmak külpolitikai akciói,